

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců
JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobkyně: **Restaurační správa s.r.o.**, IČ 06622925,
se sídlem Krejčího 287/20, 180 00 Praha 8,

zastoupená Mgr. Petr Florianem, advokátem,
se sídlem Kolínova 379/2, 163 00 Praha 6

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**, IČ 71214011,
se sídlem Budějovická 1387/7, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 08. 3. 2022, č. j. 14950/2022-900000-311,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou u zdejšího soudu domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2022, č. j. 14950/2022-900000-311 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „*prvostupňový orgán*“) ze dne 29. 9. 2021, č. j. 236508/2021-510000-12.1 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále „*zákon o hazardních hrách*“), kterého se dopustila tím, že v provozovně zvané „*Na Vartě*“ v Praze - Libni (dále jen „*provozovna č. 1*“) minimálně dne 27. 3. 2018 provozovala v rozporu s § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, prostřednictvím dvou herních zařízení typu iSTARS (1x) a Diamond Level (1x). Dále byla uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 123 odst. 1 písm. b) zákon o hazardních hrách, kterého se dopustila tím, že v provozovně zvané „*Cafe bar Monica*“ v Praze - Libni (dále jen „*provozovna č. 2*“) minimálně dne 20. 11. 2018 provozovala v rozporu s § 7 odst. 2 zákon o hazardních hrách hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, prostřednictvím tří herních zařízení typu JEWEL (1x) a POPCORN (2x). Za uvedené přestupky byl žalobkyni uložen úhrnný správní trest pokuty ve výši 380 000 Kč podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách. Dále byla prvostupňovým rozhodnutím zabráná uvedená herní zařízení, včetně jejich příslušenství v podobě napájecích kabelů a 26 ovládacích klíčů k nim, a dále finanční hotovost ve výši 300 Kč vybraná ze schránek herních zařízení. Žalobkyni byla rovněž uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Žalobní body

3. V prvním žalobním bodu žalobkyně namítá, že s herními zařízeními nikdy neměla nic společného. Provozovatelem herních zařízení, která se nacházela v provozovnách žalobkyně, byla společnost DP&K-CZQ s.r.o. Smlouvu o nájmu týkající se provozovny č. 2 se společností DP&K-CZQ s.r.o. uzavřel dne 24. 06. 2017 pan M. S., nikoli žalobkyně, přičemž by se mělo jednat spíše o smlouvu o podnájmu, neboť pan S. nebyl vlastníkem nebytových prostor, ale jejich nájemcem. Žalobkyně uzavřela smlouvu o podnájmu prostorů sloužících podnikání pouze k části těchto prostorů. Žalobkyně nikdy neuzavřela se společností DP&K-CZQ s.r.o. žádnou smlouvu a veškeré záležitosti týkající se společnosti DP&K-CZQ s.r.o. řešil vlastním jménem a na vlastní odpovědnost pan S. Žalobkyní byl pan S. odměňován pouze za provozování hostinské činnosti v rámci restaurace, nikoli za provozování herních zařízení. Pan S. nikdy neuvedl, že by byl žalobkyní jakkoli odměňován v souvislosti s provozem herních zařízení, nebo že by žalobkyně měla z herních zařízení jakýkoli příjem, nebo se na provozování herních zařízení jinak podílela. Vzhledem k tomu, že pan S. způsobil žalobkyni mj. problémy v souvislosti s tímto řízením týkajícím se provozování herních zařízení, byl jediným společníkem žalobkyně odvolán z funkce jednatele. Ve věci navíc figuroval další subjekt, a to Klub přátel dobrého piva z.s. Je tedy nedorozšenou otázkou, zda namísto žalobkyně nemohl být provozovatelem herních zařízení tento spolek, neboť užívá prostory provozoven. Z vyjádření pana S. dále vyplývá, že byl společností DP&K-CZQ s.r.o. uveden v omyl, když mu bylo sděleno, že nejde o herní zařízení, které by podléhalo jakýmkoli zákonným regulacím.

4. Žalobkyni není zřejmé, na základě jakých důkazů dospěly správní orgány k tomu, že právě žalobkyně měla provozovat předmětná herní zařízení. Správní orgány řádně neodůvodnily, jakým způsobem vyloučily možnost, že provozovatelem herních zařízení byla pouze společnost DP&K-CZQ s.r.o., resp. tato společnost spolu s panem M. S. jako fyzickou osobou. Žalobkyně je přesvědčena, že správní orgány postupovaly v rozporu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“), když nezjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
5. V druhém žalobním bodu žalobkyně namítá, že její předchozí zástupce Mgr. M. V. jednal v této věci v rozporu s předpisy o advokacii a vůbec nehájil její zájmy. K úkonům a jednáním nařízeným v této věci se nedostavoval, na výzvy správních orgánů nereagoval, informace o řízení, výzvy správních orgánů a ani podání činěná vůči správním orgánům žalobkyni nepředával. To je tedy důvodem, proč žalobkyně nereagovala ani na výzvu k doložení jejích majetkových poměrů. Právní zástupce předal žalobkyni část podkladů a informací o řízení až společně s jeho výpovědí plné moci. Žalobkyně má navíc pochybnosti o tom, zda tento právní zástupce nebyl ve střetu zájmů, když se žalobkyně z výpovědi plné moci ze dne 22. 2. 2022 dozvěděla, že právně zastupoval rovněž společnost DP&K-CZQ s.r.o., jejíž zájmy mohou být v rozporu se zájmy žalobkyně.
6. Ve třetím žalobním bodu žalobkyně namítá, že jí byla uložena nepřiměřená a likvidační výše pokuty. Žalobkyně podniká v oblasti pohostinství. Ještě počátkem roku 2020 provozovala 5 restaurací. Od počátku pandemie koronaviru musela žalobkyně uzavřít provozovny restaurací na dobu téměř 260 dnů, omezenou provozní dobu měla dalších více než 100 dnů a další omezení provozu restaurací se jí dotýkala téměř po celou dobu 2 let. V důsledku těchto opatření neměla žalobkyně po dobu 260 dnů vůbec žádné příjmy z podnikání, kdy obdržela pouze několik dotací z programů covid, které však nepostačovaly ani na úhradu fixních nákladů v podobě nájemného a záloh na služby související s nájmem nebytových prostor, mezd zaměstnanců apod. Z těchto důvodů byla také nucena ukončit provozování 3 restaurací. Po celou dobu od počátku pandemie koronaviru bylo podnikání žalobkyně ztrátové. S končící pandemií koronaviru naopak nastoupilo nebývalé zdražování jak surovin, tak energií a navíc byla žalobkyni uložena zcela likvidační pokuta ve výši 380 000 Kč, a proto žalobkyně v současné době reálně uvažuje o tom, že podnikatelskou činnost ukončí, pokud se situace v dohledné době nezlepší, neboť již vyčerpala veškeré úspory z let před pandemií koronaviru.
7. V případě, že Městský soud v Praze nezruší správní rozhodnutí, žalobkyně soudu navrhla, aby od uložené pokuty upustil, případně ji alespoň v zákonem dovolených mezích snížil.

Vyjádření žalovaného

8. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že v napadeném rozhodnutí podrobně vysvětlil, proč má žalobkyni za osobu, která nezákonně provozovala hazardní hry. Žalovaný také vysvětlil, že řízení bylo vedeno se žalobkyní a řešen byl její přestupek. Správní orgán se v řízení o přestupku nezabýval jinými přestupky nebo dokonce trestnými činy spáchanými jinými osobami, tedy ani činnostmi společnosti DP&K CZQ s.r.o. Jestliže neexistoval subjekt disponující povolením k provozování hazardní hry v obou provozovnách, bylo podstatné, kým byla hazardní hra na zadržených herních zařízeních v provozovnách žalobce fakticky provozována, resp. kým bylo zajištěno její reálné fungování. Společnost DP&K-CZQ s.r.o. v průběhu řízení se správními orgány nekomunikovala, samostatný přístup k herním zařízením neměla. Jedinou osobou, která měla k předmětným herním zařízením přístup,

byla žalobkyně, která zde vykonávala hostinskou činnost. Byla to tedy žalobkyně, kdo obě provozovny ve skutečnosti provozoval, a kdo prostřednictvím svých zaměstnanců obsluhoval daná herní zařízení a vyplácel výhry, platil energie za provoz herních zařízení a činil úkony umožňující faktický provoz těchto zařízení.

9. Smlouvy o pronájmu herních prostor v provozovně č. 2 sice vznikly v době, kdy žalobkyně jako právnická osoba neexistovala (do OR byla zapsána dne 22. 11. 2017), avšak prostory, které měli v pronájmu oba budoucí jednatele žalobkyně, byly žalobkyní po jejím vzniku převzaty, stejně jako činnost zde provozovaná. V předmětné smlouvě bylo sice formálně uvedeno, že prostory pronajaté společnosti DP&K CZQ s.r.o. žalobkyni přenechány nebyly, ve skutečnosti tomu tak nebylo, žalobkyně ovládala celý prostor provozovny, přístupy do celého prostoru provozovny měli zákazníci a hosté žalobkyně. Prostory údajně pronajaté společnosti DP&K CZQ s.r.o. nebyly nijak stavebně ani funkčně odděleny od ostatních prostor baru. Prostory, včetně herních zařízení, obsluhovali zaměstnanci žalobkyně, prováděli výplaty výher z peněz provozovny. Stejně tak žalobkyně hradila energie spotřebované na provoz herních zařízení, zajišťovala úklid apod. Na vstupních dveřích byla označena jako provozovatel žalobkyně. Vytisknutá účtenka ze systému EET obsahovala označení žalobkyně, nikoliv jiného subjektu.
10. Na vstupních dveřích sice také byla informace, že vstup je pouze pro členy Klubu přátel dobrého piva z.s. sídlícím na adrese provozovny. Klub přátel dobrého piva z.s. je dle výpisu z OR spolkem, jehož předsedou byla M. J. a místopředsedou M. S. (jednatelé žalobkyně). Byl dle výpisu z OR zřízen pro sdružování příznivců tradičních hospodských radovánek, dobrého piva a zábavy a pro přátelské posezení a setkání. Nicméně podnikatelskou činnost na místě vykonávala žalobkyně, a nikoliv jiný subjekt. Registrace do klubu probíhala dle sdělení M. S. zcela jednoduše zápisem do knihy (jméno a příjmení) a úhradou 30 Kč (viz protokol o kontrole ze dne 26. 2. 2019). Podle pořízené fotodokumentace byla klubová karta označena názvem žalobkyně. Skutečnost, že hosté a zákazníci žalobkyně byli registrováni ve spolku ovládaném stejnými osobami jako žalobkyně, nemá na zjištěné skutečnosti žádný vliv a žalobkyni odpovědnosti za přestupek nezbavuje.
11. Z průběhu kontroly a ze shromážděných podkladů nevyplývá, že by v provozovně č. 2 vykonával jakoukoliv výdělečnou činnost samostatně M. S. nebo jiný subjekt nebo že by byl prostor s herními zařízeními samostatně provozován jinou osobou, než je žalobkyně. V průběhu kontroly nebylo zjištěno, že by M. S. nebo jiný subjekt samostatně hradil např. náklady na energie na provoz herních zařízení nebo že by M. S. či jiný subjekt na vlastní účet zřídil připojení herních zařízení k internetu apod. M. S. vypověděl, že pobírá mzdu od žalobkyně, za obsluhu herních zařízení on ani další zaměstnanci žádné peníze nad rámec mzdy nedostávají. Finanční ohodnocení za obsluhu herních zařízení bylo podle M. S. dohodnuto do budoucna po výměně herních zařízení. Skutečnost, že M. S. není od 10. 10. 2020 jednatelem žalobkyně, na věci nic nemění.
12. Na věci nic nemění ani tvrzení, že byl M. S. společností DP&K CZQ s.r.o. uveden v omyl. Skutečnost, že zájmy M. S. a žalobkyně jsou nyní v rozporu, žalovaný nezpochybňuje. Svědčí o tom mj. argumentace žalobkyně, když se snaží odpovědnost za nelegální provoz hazardní hry svalit právě na M. S. Žalobkyně prostřednictvím svých zaměstnanců fakticky zajišťovala připojení technických zařízení k elektřině a k internetu a jejich celkovou provozuschopnost, včetně vyplácení výher. Právě touto činností vytvářela podmínky pro provozování hazardní hry a fakticky se minimálně podílela na jejich provozu.

13. K druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že žalobkyně si sama a dobrovolně uvedeného advokáta zvolila a nechala se jím zastupovat. Z obsahu spisu je patrné, že žalobkyně přistoupila k uložené pokutě, stejně jako k celému řízení, ležérně a věci se nijak aktivně nezabývala, na předvolání se nedostavila, k průběhu řízení se nijak nevyjadřovala a na oznámení o skončení dokazování nijak nereagovala. Žalobkyně měla v průběhu řízení o přestupku i v průběhu odvolacího řízení možnost do řízení aktivně vstoupit sama či prostřednictvím jiného právního zástupce. Tuto možnost měla i po obdržení výpovědi plné moci. Žalobou je nyní uplatňována argumentace, která mohla být uplatněna nejen v řízení o přestupku, ale již při samotných kontrolách realizovaných v roce 2018.

Replika žalobkyně a další podání žalovaného

14. Žalobkyně zaslala k vyjádření žalovaného svou repliku, v níž uvedla, že žalovaný se o finanční situaci žalobkyně mohl dostatečně přesvědčit v rámci probíhající daňové exekuce, která je vedena prvostupňovým orgánem. V rámci této daňové exekuce se z vymáhané částky ve výši 388 620 Kč žalovanému doposud podařilo vymoci přibližně 90 000 Kč, kdy však šlo o tržbu žalobkyně zajištěnou v provozovně ve výši cca 4 500 Kč a vrácené přeplatky na daních. Žádné jiné finanční prostředky žalobkyně nemá, a to ani na bankovních účtech, ani v hotovosti. Jediný společník žalobkyně, paní M. J., se pokouší podnikatelskou činnost žalobkyně udržet v chodu a nakupuje zboží a zásoby pro žalobkyni z vlastních zbývajících finančních prostředků, nicméně tato situace je již dále neudržitelná. Uložená pokuta totiž natolik přesahuje předpokládané budoucí výnosy z podnikatelské činnosti žalobkyně, že se její podnikatelská činnost stává zcela bezúčelnou, neboť směřuje pouze k úhradě uložené pokuty, a to po poměrně dlouhé časové období. Z daňové exekuce jsou zjevné majetkové poměry žalobkyně a rovněž je zřejmé, že uložená pokuta ve výši 380 000 Kč je pro ni naprosto likvidační.
15. Žalobkyně dále uvedla, že nezkoumala, co se v řízení děje, neboť právě za tím účelem zmocnila advokáta, aby ji v této věci zastupoval. Až z výpovědi plné moci a poté z napadeného rozhodnutí žalobkyně seznala, že byl její právní zástupce v řízení zcela nečinný. Pokud žalovaný uvedl, že žalobkyně měla možnost i po obdržení výpovědi plné moci aktivně vstoupit do řízení, žalobkyně k tomu uvedla, že tak také učinila, nicméně její nový právní zástupce se musel s případem nejprve seznámit.
16. Na repliku žalobkyně reagoval žalovaný podáním, ve kterém uvedl, že v době, kdy správní orgány vedly se žalobkyní řízení o přestupku, nebyly součástí spisu žádné informace o majetkových poměrech žalobkyně. K tomu odkázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133. Řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí nelze považovat za pokračování správního řízení v „třetí instanci“. Jakékoliv změny skutkového nebo právního stavu poté, co žalovaný správní orgán vydal soudem přezkoumávané rozhodnutí, nemohou mít zásadně vliv na výsledek soudního přezkumu. Pokud se jedná o postup právního zástupce žalobkyně, žalovaný zopakoval, že správní orgány se na výběru právního zástupce ze strany žalobkyně nijak nepodílely.

Průběh řízení před správními orgány

17. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že dne 29. 3. 2018 byla v provozovně č. 1 zahájena kontrola zaměřená na dodržování zákona o hazardních hrách. Během kontroly byla v provozovně nalezena dvě herní zařízení typů Diamond Level a iSTARS (po 1 ks). Obě herní zřízení byla mimo provoz, byla vypnuta a jedno z nich bylo opatřeno protokolem o ukončení soutěže ke dni 27. 3. 2018 a předání herních zařízení

iSTARS a Diamond Level (po 1 ks). V průběhu kontroly byla pořízena fotodokumentace. Kontrolní skupina zjistila, že se jedná o herní zařízení, na nichž lze provozovat hazardní hry ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách. Platné povolení k provozování hazardní hry nebylo předloženo. O průběhu a ukončení kontroly byl sepsán protokol o kontrole ze dne 6. 6. 2018, č. j. 66848-18/2018-510000-61.1. Kontrole předcházely monitoring ve dnech 26. 9. 2017 a 23. 3. 2018, kdy byla v provozovně zjištěna přítomnost dvou uvedených herních zařízení (viz záznam ze dne 23. 3. 2018, č. j. 92977/2018-510000-61.1).

18. Dne 20. 11. 2018 byla v provozovně č. 2 zahájena další kontrola zaměřená na dodržování zákona o hazardních hrách. Během kontroly byla v provozovně nalezena tři zapnutá herní zařízení typu JEWEL (1 ks) a POPCORN (2 ks), na kterých byly provedeny kontrolní nákupy (zdokumentovány audiovizuálními záznamy). Průběh kontroly byl rovněž zdokumentován audiovizuálním záznamem a byla pořízena další fotodokumentace. I v tomto případě kontrolní skupina zjistila, že se jedná o herní zařízení, na nichž lze provozovat hazardní hry ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách. Platné povolení k provozování hazardní hry nebylo rovněž předloženo. O průběhu a ukončení kontroly byl sepsán protokol o kontrole ze dne 26. 2. 2019, č. j. 15546-5/2019-510000-61.1.
19. Protože kontrolní skupina pojala v obou případech podezření, že výše uvedená herní zařízení byla provozována v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách, vždy v den zahájení kontroly tato herní zařízení, včetně ovládacích klíčů k nim, napájecích kabelů a hotovosti nalezené v jejich útrokách ve druhém případě, zadržela.
20. Dne 16. 1. 2020 prvostupňový správní orgán zahájil s žalobkyní řízení o přestupcích tak, že jí doručil oznámení o zahájení řízení ze dne 13. 1. 2020, č. j. 30607/2020-510000-12. Oznámením o zahájení řízení byla žalobkyně informována, že řízení bude vedeno o dvou přestupcích spáchaných ve dnech 29. 3. 2018 a 20. 11. 2018 provozováním hazardní hry bez potřebného povolení prostřednictvím uvedených herních zařízení. Později bylo vymezení přestupků rozšířeno (viz oznámení o rozšíření předmětu řízení ze dne 11. 8. 2021 č. j. 236508-20/2021-510000-12.1). Prvostupňový orgán žalobkyni informoval o tom, že se přestupku ve smyslu § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách měla dopustit také dne 27. 3. 2018 tím, že v provozovně č. 1 provozovala hazardní hru bez potřebného povolení prostřednictvím dvou herních zařízení typu iSTARS a Diamond Level.
21. Oznámením o zařazení podkladů, sdělením před vydáním rozhodnutí a výzvou k doložení majetkových poměrů ze dne 13. 8. 2021, č. j. 236508-24/2021-510000-12.1, prvostupňový orgán oznámil žalobkyni shromáždění všech podkladů pro rozhodnutí ve věci, uvedl jejich seznam, sdělil, že nebude nařizovat ústní jednání, poučil žalobkyni o právu vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí před jeho vydáním a o právu nahlédnout do spisu. Prvostupňový orgán také žalobkyni sdělil, že po uplynutí 15 dnů provede dokazování mimo ústní jednání. Dále žalobkyni vyzval, aby doložila své majetkové poměry. Žalobkyně na sdělené skutečnosti nijak nereagovala. Dne 7. 9. 2021 prvostupňový orgán založil do spisu protokol č. j. 236508-25/2021-510000-12.1 sepsaný téhož dne, kterým je zachyceno provedení dokazování. Následně vydal prvostupňové rozhodnutí, proti kterému podala žalobkyně blanketní odvolání, které však ani na výzvu nedoplnila.
22. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění se žalovaný zcela ztotožnil s prvostupňovým rozhodnutím. Uvedl, že jelikož společnost DP&K CZQ s.r.o. nebyla držitelem základního povolení, má pro určení, kdo provozoval zadržovaná herní zařízení v provozovnách žalobkyně, největší

význam stav zjištěný při kontrolách ve dnech 29. 3. 2018 a 20. 11. 2018. Podle obsahu prvostupňového rozhodnutí a shromážděného spisového materiálu žalobkyně, resp. její zaměstnanci, vykonávali činnosti finančního typu, vyplácení výher hráčům na herních zařízeních z peněžních prostředků obou provozoven (v provozovně č. 2 jednatel žalobkyně z titulu svého postavení a pracovního zařazení rovněž vybíral hotovost ze schránek herních zařízení), jakož i další činnosti organizačního a technického charakteru, souvisejícího s uvedením hazardní hry prostřednictvím herních zařízení do provozu a se zajištěním vlastního provozu, bez nichž by nebyl provoz herních zařízení možný. Žalobkyně byla podle obsahu spisu provozovatelem obou provozoven, tedy ve skutečnosti poskytovala v provozovnách prostory k provozování hazardní hry, zabezpečila připojení herních zařízení k internetu a k elektrické síti a běžnou zevní údržbu. Právě žalobkyně v postavení provozovatele provozoven byla subjektem, který zde vlastními úkony (úkony svých zaměstnanců) skutečně provozoval předmětná herní zařízení. Žalobkyně vykonávala činnosti, bez nichž by nebyl provoz hazardních her prostřednictvím daných herních zařízení vůbec možný. S ohledem na tvrzení jednatele žalobkyně není vyloučeno, že se předmětných přestupků, případně trestných činů, dopustila také společnost DP&K-CZQ s.r.o. Avšak případná odpovědnost této společnosti za přestupek či trestný čin se nedotýká odpovědnosti žalobkyně.

23. Dále žalovaný konstatoval, že prvostupňové rozhodnutí obsahuje v podstatném rozsahu popis principu a reálného fungování her a je zde přesvědčivě odůvodněno, proč se jedná o hazardní hry ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách.
24. V daném případě nejsou dle žalovaného splněny ani podmínky pro zproštění žalobkyně z odpovědnosti za přestupek. Žalovaný se též zabýval tím, zda odpovědnost žalobkyně za spáchané přestupky nezanikla z časových důvodů, přičemž dospěl k závěru, že nikoliv.
25. K uložené sankci žalovaný uvedl, že se ztotožnil s odůvodněním sankce ze strany prvostupňového správního orgánu. Dále konstatoval, že prvostupňový správní orgán před vydáním rozhodnutí poskytl žalobkyni možnost, aby popsala své majetkové poměry. Prvostupňový orgán tak učinil, aby se vyhnul uložení pokuty, která by mohla být pro žalobkyni likvidační. Žalobkyně však žádné informace o svých majetkových poměrech neposkytla. Prvostupňový orgán dospěl k závěru, že uložená pokuta je s ohledem na zjištěný stav věci přiměřená, nikoliv likvidační. Žalovaný se s tímto závěrem ztotožnil. V daném případě prvostupňový orgán uložil za nelegální provozování pěti herních zařízení (dvě a následně tři – ignorace výsledků kontroly ze dne 29. 3. 2018), při vysoké společenské škodlivosti, ziskovosti a závažnosti jednání pokutu 380 000 Kč. Žalovaný s prvostupňovým orgánem souhlasil též v tom, že taková pokuta nemůže být s ohledem na výši průměrné mzdy v ČR nebo např. na výši běžně dostupných spotřebitelských půjček likvidační, avšak může být omezující. Žalovaný je srozuměn s tím, že pokuta ve výši 380 000 Kč může působit na žalobkyni jako velmi tvrdá sankce. Avšak žalobkyni byl během jediného roku dvakrát prokázán nelegální provoz herních zařízení, přičemž podruhé tomu tak bylo v době, kdy jí již byly známy výsledky první kontroly a muselo jí být jasné, že provozuje nelegální herní zařízení. K přestupkovému jednání došlo min. ve dnech 27. 3. 2018 a 20. 11. 2018. Dle výpovědi jednatele žalobkyně lze předpokládat, že daná herní zařízení mohla být v provozu podstatně déle, v řádu měsíců.

Jednání

26. V daném případě účastníci souhlasili, aby soud rozhodl bez nařízení jednání, soud však shledal, že je nezbytné provést dokazování žalobkyní navrženými důkazy, a proto ve věci jednání nařídil.
27. U jednání soudu zástupce žalobkyně odkázal na žalobu a její doplnění a znovu zdůraznil, že nebrotí proti nezákonnosti rozhodnutí, ale požádal soud, aby přezkoumal výši pokuty, kterou když žalobkyně zaplatí, tak může prakticky zavřít. Poukázal na to, že žalobkyně od té doby jiný problém neměla.
28. Žalovaný setrval na svých závěrech, odkázal na napadené rozhodnutí a zdůraznil, že nelegální provozování herních zařízení bylo pro žalobkyni velmi výdělečné i z toho důvodu, že neplatila vysoké náklady, které musí strpět legální provozovatelé. Ti musí zaplatit kauci 50 milionů Kč, aby mohli zažádat o základní povolení, a dále pak 1 milion Kč za každou povolenou hernu, minimálně 10 milionů Kč. Tím, že tyto extrémně vysoké náklady žalobkyně nehradila, získala velkou výhodu oproti konkurenci. Se snížením sankce proto nesouhlasí.
29. Soud u jednání provedl důkaz daňovými přiznáními na DPH za období březen až prosinec 2020 a za jednotlivé měsíce roku 2021. Provedl také důkaz přiznáními k dani z příjmů za rok 2020, 2021 a 2022. Žalobkyně dále předložila výpověď plné moci ze strany zástupce Mgr. V., nový výpis z obchodního rejstříku žalobkyně, výpis ze spolkového rejstříku Klubu přátel dobrého piva, rozhodnutí o odkladu daňové exekuce, rozhodnutí o odvolání o posečkání. I těmito listinami soud provedl důkaz.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

30. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
31. Žalobkyně byla v posuzované věci uznána vinnou ze spáchání přestupků podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, podle nějž právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru. Dle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách se hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. Podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách lze za uvedený přestupek uložit pokutu do 50 000 000 Kč.
32. V prvním žalobním bodu žalobkyně brojí proti nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu a současně proti závěru správních orgánů, že je provozovatelem hazardních her ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Na tomto místě soud pro úplnost dodává, že žalobkyně nebrotí proti závěru správních orgánů, že předmětná herní zařízení (resp. hry provozované na předmětných herních zařízeních) naplňují všechny znaky hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách (viz str. 9 až 12 napadeného rozhodnutí); touto otázkou se proto soud nezabýval.
33. Podle § 5 zákona o hazardních hrách se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména

příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry. Z judikatury k tomu plyne, že provozování hazardní hry vyplývá z fakticity jednání daného subjektu, a nikoliv z toho, zda k němu má oprávnění či zda jsou nějaká formální ujednání mezi ním a dalšími případnými provozovateli (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, body 42 až 45).

34. Soud považuje za nutné zdůraznit, že žalobkyně byla v rámci prvostupňového řízení v zásadě pasivní, v odvolacím řízení pak na výzvu žalovaného nedoplnila své blanketní odvolání. Nicméně sama skutečnost, že žalobkyně byla v řízení před správními orgány zčásti či zcela pasivní, automaticky neznamená, že její tvrzení zpochybňující zjištěný skutkový a právní stav, která poprvé uplatnila až v řízení před městským soudem, jsou bez dalšího nepřipustná. Tato žalobní tvrzení nemůže soud odmítnout jako opožděná nebo účelová jen proto, že je žalobkyně neuplatnila, ač tak učinit mohla, v řízení před správními orgány. Soud je však na základě skutkového a právního stavu věci může shledat irelevantními nebo nevěrohodnými (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71). Městský soud se tedy vypořádal se všemi žalobními námitkami i přesto, že žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí brojila toliko blanketním odvoláním.
35. Z protokolu o kontrole ze dne 6. 6. 2018, č. j. 66848-18/2018-510000-61.1, soud zjistil, že v rámci kontroly dne 29. 3. 2018 v provozovně č. 1 („*NA VARTĚ*“) byla tato provozovna na vstupu označena obchodní firmou a adresou žalobkyně, byla volně přístupná a byla v nájmu žalobkyně (viz smlouva o postoupení smlouvy o nájmu prostoru sloužícího k podnikání). Herní prostor neměl vlastní vchod, byl součástí provozovny a byl přístupný všem hostům provozovny. Ke hře nebyla nutná registrace. V provozovně přítomná zaměstnankyně vypověděla, že její povinností byla obsluha herních zařízení včetně výplat výher z tržeb provozovny. Vyplácení výher se realizovalo z kasy, kde jsou společné peníze. Pokud herní zařízení hlásilo chybu, vypořídala ho a kontaktovala jednatele žalobkyně. Zaměstnavatelem byla žalobkyně (viz dohoda o provedení práce ze dne 1. 1. 2018 podepsaná za žalobkyni jednatelkou M. J.). Popis práce byl označen jako „*servírka + obsluha automatů*“. Součástí spisu je i kopie sešitu, kam se společně zapisovaly veškeré tržby a vyplacené výhry z herních zařízení. V průběhu kontroly se dostavil také jednatel žalobkyně a vypověděl, že v provozovně pracuje jako vedoucí na základě dohody o provedení práce s žalobkyní. Dále uvedl, že provozovatelem celého prostoru je žalobkyně, přičemž herní zařízení byla v provozovně cca od července 2017 a byla v provozu do 27. 3. 2018, kdy jejich provoz ukončil pracovník společnosti DP&K CZQ s.r.o., protože nebyly podepsány nové smlouvy o pronájmu herních prostor. Obsluhu herních zařízení včetně vyplácení výher realizovala přítomná obsluha z tržeb provozovny a dělala zápisy do inventurního sešitu. Náklady na energie a další náklady související s provozem herních zařízení hradila žalobkyně.
36. Z protokolu o kontrole ze dne 26. 2. 2019, č. j. 15546-5/2019-510000-61.1, soud dále zjistil, že v rámci kontroly dne 20. 11. 2018 v provozovně č. 2 („*Cafe bar Monica*“) byla tato provozovna na vstupu označena obchodní firmou a adresou žalobkyně a byla volně přístupná. Prostor s herními zařízeními nebyl oddělen dveřmi, nebyl nijak označen, neměl samostatný vchod (vstup do něj byl výhradně přes bar) a ani vlastní zaměstnance. Vytisknutá účtenka ze systému EET obsahovala označení žalobkyně. V provozně se nacházel pan M. S., který podal své vysvětlení. Uvedl, že je v provozovně vedoucím (prvostupňovému orgánu

byla následně doložena pracovní smlouva mezi žalobkyní a panem S.), jednatelem. Provozovatelem a zaměstnavatelem je žalobkyně, pan S. provádí obsluhu baru a automatů. Herní zařízení jsou v provozovně umístěna cca od června či července, kdy se provozovna otevírala po rekonstrukci. Výhry vyplácí personál provozovny z jejích tržeb, hotovost z herních zařízení vybírá osobně pan S. cca jednou týdně. Předchozí den vybral částku 11 000 Kč. Evidenci vyplacených výher zapisuje obsluha provozovny na účtenky a pan S. to ověřuje na herních zařízeních. Náklady na energie a další náklady související s provozem herních zařízení hradila žalobkyně.

37. Správní orgány následně ve svých rozhodnutích s poukazem na uvedená zjištění srozumitelně a logicky vysvětlily (viz zejména str. 8 až 9 napadeného rozhodnutí), proč mají žalobkyni za osobu, která provozovala hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Městský soud se přitom se správními orgány ztotožnil. Žalobkyně vědomě a aktivně vytvářela podmínky pro to, aby herní zařízení mohla být umístěna a provozována v jejích provozovnách (tj. v místech, kde žalobkyně provozovala vlastní podnikatelskou činnost, což žalobkyně nečinila sporným), zabezpečila připojení herních zařízení k internetu (bez připojení k internetu nebyla hra možná – viz str. 9 napadeného rozhodnutí) a k elektrické síti a její zaměstnanci prováděli obsluhu herních zařízení včetně výplaty výher. Žalobkyně také hradila náklady spojené s provozem herních zařízení (zejména energie). Herní prostory by bez jednání žalobkyně nemohly vůbec fungovat, neboť byly součástí provozoven, a tedy v době, kdy byly prostory provozoven uzavřeny, byla uzavřena též herní část. Soud tak nemá pochyb o tom, že žalobkyně vykonávala služby související se zajištěním provozu herních zařízení. Bez aktivního jednání žalobkyně by fungování herních zařízení nebylo vůbec možné.
38. Soud tedy dospěl k závěru, že prvostupňový orgán v řízení postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Jeho skutková zjištění jsou jednoznačná, mají oporu ve správním spisu a v odvolacím řízení ani v řízení před soudem nebyla ničím věrohodně zpochybněna. Žalobkyně v podané žalobě totiž uplatňovala poměrně nekonzistentní argumentaci, kdy jako provozovatele herních zařízení označovala v žalobě nejprve společnost DP&K CZQ s.r.o. a akcentovala samostatné jednání pana S., dále však bez podrobnější argumentace uváděla, že je otázka, zda provozovatelem nemohl být spolek, který též užívá prostory provozoven (k tomu lze dodat, že dle pořízené fotodokumentace byla i klubová karta označena názvem žalobkyně, přičemž jednatel žalobkyně ke spolku při kontrole dne 29. 3. 2018 uvedl, že *„[r]egistrace máme kvůli kouření, jelikož jsme klub, ale kdo sem přišel, mohl si volně zahrát“*, což ostatně konstatoval i prvostupňový orgán na str. 6 prvostupňového rozhodnutí). Soud nicméně s ohledem na vše výše uvedené souhlasí s žalovaným, že to byla žalobkyně, kdo hazardní hry provozoval ve smyslu zákona o hazardních hrách. To nevylučuje, že se na provozování hazardních her mohly podílet i osoby odlišné od žalobkyně, nicméně, jak již správně vysvětlil žalovaný na str. 9 napadeného rozhodnutí, tato okolnost nemá vliv na posouzení spáchání přestupků žalobkyní. V této souvislosti považuje soud za nutné zdůraznit, že skutková podstata přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách nepracuje s pojmem „provozovatel“ (tedy není zúžena pouze na osoby, které disponují oprávněním, resp. mají disponovat oprávněním, srov. § 6 zákona o hazardních hrách), jak se zjevně žalobkyně domnívá, ale s širším pojmem „provozování“. Byť mají oba termíny stejný slovní základ, obsahově se nepřekrývají. Zákon o hazardních hrách tedy vymezuje pojem „provozování“ nezávisle na získaném povolení (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2021, č. j. 51 Af 6/2020-45).

39. Žalobkyně dále upozorňovala na to, že k provozovně č. 2 doložila smlouvu ze dne 1. 10. 2018 uzavřenou původními nájemci M. S. a M. J. s žalobkyní v postavení podnájemce, kterou uvedení nájemci přenechali žalobkyni do užívání prostory k podnikání vyjma herny, kterou měla mít v podnájmu na základě smlouvy o nájmu ze dne 24. 6. 2017 společnost DP&K CZQ s.r.o. Jak dále vyplývá ze správního spisu, prvostupňovému orgánu byla doložena rovněž „smlouva o nájmu“ ze dne 24. 6. 2017 č. 2017/BHIB uzavřená mezi panem S. a společností DP&K CZQ s.r.o. Ve smlouvě nebylo nijak vymezeno, která konkrétní část provozovny byla pro herní zařízení podnájata (k tomu viz str. 10 až 11 protokolu o kontrole ze dne 26. 2. 2019, č. j. 15546-5/2019-510000-61.1).
40. Jak přitom soud již konstatoval výše, při kontrole v provozovně č. 2 bylo mj. zjištěno, že herní prostor nebyl nijak stavebně ani funkčně oddělen od ostatních prostor baru, neměl vlastní zaměstnance, na vstupních dveřích provozovny byla označena žalobkyně, vytisknutá účtenka ze systému EET obsahovala též označení žalobkyně. Dále bylo zjištěno, že žalobkyně prostřednictvím svých zaměstnanců fakticky zajišťovala připojení zařízení k elektrině a internetu (a hradila s tím související náklady) a jejich celkovou provozuschopnost včetně vyplácení výher. Právě touto činností žalobkyně vytvářela podmínky pro provozování hazardních her. Nutno opakovaně zdůraznit, že provozování hazardních her vyplývá z fakticity jednání žalobkyně, nikoliv z formálního stavu (k tomu srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2022, č. j. 5 As 370/2021-40). Soud proto přitakává žalovanému, že objektivně existující realitu spočívající v poskytování elektriny, internetu, vyplácení výher atd. nemůže změnit ani smlouva o podnájmu prostorů sloužících k podnikání ze dne 1. 10. 2018 a „smlouva o nájmu“ ze dne 24. 6. 2017. K tomu soud dodává, že skutečnost, že stav formální nekorespondoval se stavem faktickým, vyplývá i z vyjádření pana S., který při kontrole v provozovně č. 2 uvedl: „Smlouvy jsme chtěli měnit v době, kdy vzniklo s. r. o., což se neudělalo, protože řekli, že mají ještě novější automaty a smlouvy změníme až v době, kdy je přivezou.“
41. Pokud se žalobkyně snažila vyvolat dojem, že s provozováním herních zařízení neměla nic společného a že za veškerý provoz herních zařízení je odpovědný M. S., pak soud zdůrazňuje, že pan S. byl jedním ze zaměstnanců žalobkyně (viz pracovní smlouva ze dne 1. 5. 2018), pobíral mzdu od žalobkyně a měl navíc postavení jednatele žalobkyně. K tomu soud podotýká, že sama žalobkyně v podání ze dne 4. 1. 2019 uvedla, že oprávnění pana M. S. k zastupování žalobkyně vyplývá z jeho funkce jednatele, k čemuž předložila aktuální výpis z obchodního rejstříku. Ze správního spisu přitom nevyplývá, že by M. S. sám provozoval výdělečnou činnost a zaměstnával konkrétní osoby za účelem provozu předmětných herních zařízení. Z vyjádření pana S. (a z dalších zjištěných skutečností – viz výše) naopak zcela zjevně vyplývá, že se žalobkyně na provozování hazardních her podílela. Pokud žalobkyně zdůrazňovala, že pan S. nikdy neuvedl, že by byl žalobkyní jakkoli odměňován v souvislosti s provozem herních zařízení, soud k tomu uvádí, že pan S. při kontrole v provozovně č. 2 uvedl (viz protokol o kontrole ze dne 26. 2. 2019, č. j. 15546-5/2019-510000-61.1), že jeho zaměstnavatelem je žalobkyně a jeho náplní práce je mj. obsluha automatů. Dále uvedl, že za obsluhu herních zařízení on ani další zaměstnanci žádné peníze nad rámec mzdy nedostávají, nicméně finanční ohodnocení za obsluhu herních zařízení bylo dohodnuto do budoucna po výměně herních zařízení. Pro úplnost soud dodává, že na věci nic nemění, že pan S. byl ke dni 8. 9. 2020 odvolán z funkce jednatele.
42. Žalobkyně dále uváděla, že z vyjádření pana S. vyplývá, že byl společností DP&K-CZQ s.r.o. uveden v omyl, když mu bylo sděleno, že nejde o herní zařízení, které by podléhalo

jakýmkoli zákonným regulacím a že jeho umístění v provozovně není v rozporu s právními předpisy. K tomu soud uvádí, že spolehnutí se na vyjádření společnosti DP&K-CZQ s.r.o., že předmětné soutěže nepodléhají regulaci zákona o hazardních hrách, nemůže být ani potencionálně okolností vylučující odpovědnost žalobkyně za přestupkové jednání. Uvedená společnost nejenže ani není žádnou nezávislou autoritou v oblasti hazardních her, ale její vyjádření navíc mohou být účelově zkreslená, neboť na umístění předmětných zařízení v provozovnách žalobkyně má ekonomický zájem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2022, č. j. 1 As 335/2021-67).

43. Žalobkyně v druhém žalobním bodu uváděla, že nereagovala mj. na výzvu k doložení majetkových poměrů, neboť její tehdejší zástupce jí o řízení nepředával informace a v podstatě vůbec nehájil její zájmy. Uvedená skutečnost však nemůže mít na posouzení věci žádný vliv, neboť jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 7. 2014, č. j. 4 As 85/2014-40, „[...] účastník správního řízení, který je svéprávný, má jistou odpovědnost za volbu svého zmocněnce. Pokud si pro zastupování vybere osobu, která k tomu není zcela vhodná a nečiní ve prospěch účastníka všechny potřebné úkony, jde to k tíži takto zastoupeného účastníka.“ Nadto nelze nepodotknout, že žalobkyně sama uváděla, že jí její bývalý zástupce před vydáním napadeného rozhodnutí předal některé podklady a informace o řízení společně s výpovědí plné moci ze dne 22. 2. 2022; k vydání napadeného rozhodnutí pak došlo dne 8. 3. 2022. Soud navíc z výpovědi plné moci zaslané žalobkyni Mgr. V., kterou provedl jako důkaz u ústního jednání, zjistil, že žalobkyně byla svým zástupcem poučena o tom, že se může proti výši pokuty bránit a že má možnost doložit své majetkové poměry pro rozhodnutí o výši pokuty. Žalobkyně tak nepochybně měla určitý časový prostor, aby žalovaného kontaktovala a případně mu zaslala podklady ohledně svých majetkových poměrů.
44. Ve třetím žalobním bodu žalobkyně namítala, že jí byla uložena pokuta v likvidační výši. K tomu uváděla, že s ohledem na pandemii koronaviru byla nucena ukončit provozování tří restaurací, přičemž po celou dobu od počátku pandemie bylo její podnikání ztrátové a v současné době uvažuje o tom, že podnikatelskou činnost ukončí. K prokázání svých tvrzení žalobkyně soudu předložila přiznání k dani z přidané hodnoty za období od března 2020 do konce roku 2021 a daňová přiznání k dani z příjmů právnických osob za roky 2020, 2021 a 2022. Dále pak předložila rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu o odkladu daňové exekuce ze dne 12. 7. 2022, č.j. 237981-18/2022-510000-42 a o povolení posečkáni na dobu 1roku, zaplacené dlužné částky daňového nedoplatku v aktuální výši ke dni rozhodnutí 347 669,95 Kč ze dne 16. 1. 2023, č.j. 1127-2/2023-510000-11.
45. Žalobkyně však s námitkou likvidačního účinku pokuty přišla prvně až v řízení před městským soudem, stejně jako s listinami, jimiž dokládala své majetkové poměry. Pokud jde o majetkové poměry pachatele, ke kterým je obecně namístě přihlídnout při hodnocení potenciality likvidačního efektu uložené pokuty, vychází však správní orgán z údajů doložených samotným pachatelem. Pokud tedy správní orgány odhadovaly, že majetkové poměry žalobkyně jsou takové, že uložená pokuta pro ni nemůže být likvidační, byl jejich postup správný (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2018, č. j. 2 As 425/2017-33). Soud nicméně nepřehlédl, že žalobkyně rovněž učinila návrh na moderaci pokuty ve smyslu § 78 odst. 2 s. ř. s. Jak přitom uzavřel Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 7. 2021, č. j. 1 As 381/2020-43: „*Pasivita obviněného z přestupku ve správním řízení ohledně poskytnutí informací o jeho osobních a majetkových poměrech jej nezabavuje možnosti*

namítat nepřiměřenou nebo až likvidační výši pokuty v souvislosti s návrhem na moderaci v řízení před krajským soudem (§ 78 odst. 2 s. ř. s.) a činit v této souvislosti důkazní návrhy.“

46. Jak soud již výše uvedl, provedl u jednání k důkazu žalobkyní předložené listiny a na základě provedeného dokazování hodnotil, zda byla uložena pokuta zjevně nepřiměřená, což by byl důvod pro moderaci uložené sankce.
47. Podle § 78 odst. 2 s. ř. s. rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil správní trest za přestupek, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.
48. *Moderační oprávnění podle § 78 odst. 2 s. ř. s. umožňuje soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu k návrhu žalobce buď snížit uložený trest, nebo od něj upustit. Soud však takto může učinit pouze v případech, kdy jde o postih zjevně nepřiměřený, neboť smyslem a účelem moderační není hledání „ideální“ výše sankce soudem namísto správního orgánu, ale její korekce v případech, kdy sankce, pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23).*
49. Žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 380 000 Kč za dva přestupky podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách. Správní orgán I. stupně se podrobně věnoval zákonným kritériím relevantním pro stanovení uložené pokuty na stranách 19 až 23 prvostupňového rozhodnutí a žalovaný pak v napadeném rozhodnutí na stranách 14 až 16. Zde přezkoumatelným způsobem správní orgány odůvodnily způsob spáchání přestupku, jeho okolnosti i celkovou závažnost. Z obou rozhodnutí je tedy zřejmá snaha o individualizaci pokuty a o její řádné zdůvodnění. Správní orgány se zabývaly závažností přestupku na základě kritérií obsažených v § 37 a § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, kterými jsou způsob spáchání, následky a okolnosti, za nichž byl přestupek spáchán. V důvodech rozhodnutí podrobně vyložily, jaká konkrétní kritéria byla vzata v úvahu a jaký mají vliv na význam deliktu (přitěžující a polehčující okolnosti).
50. Soud považuje za nutné znovu zdůraznit, že celní úřad jako prvostupňový správní orgán umožnil žalobkyni, aby doložila své majetkové poměry, když jí dne 13. 8. 2021 k doložení poměrů vyzval. Žalobkyně však na výzvu nereagovala, své majetkové poměry pak nedoložila, a neučinila tak ani v odvolacím řízení. Naopak z prvostupňového rozhodnutí je patrná snaha správního orgánu zajistit, aby pokuta nebyla nepřiměřená. Zjišťoval proto, co největší množství informací o poměrech žalobkyně, tedy i to, zda žalobkyně zveřejnila na příslušných portálech státní správy své hospodářské výsledky za rok 2020, které by tyto poměry dokládaly. Vzhledem k tomu, že tak neučinila, nezbylo celnímu úřadu, než při uložení pokuty zohlednit zejména počet zadržených technických hracích zařízení užitých ke spáchání přestupku.
51. Co se týče překročení meze správního uvážení, tedy jakési povolené volné úvahy (diskrečního oprávnění) správního orgánu, soud přezkoumává pouze to, zda tato úvaha nevybočila z mezí a hledisek stanovených zákonem. Není totiž v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a nahradil správní uvážení správního orgánu

uvážením soudcovským a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36).

52. Ve vztahu ke stanovení pokuty v projednávaném případě zákonodárce postihoval delikt ní jednání spočívající ve spáchání přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách až do výše 50 000 000 Kč. Žalobci byla uložena pokuta za dva na sebe navazující přestupky ve výši 380 000 Kč. Vyměřená sankce tedy tvoří 0,76 % z její maximální možné výše a dle soudu nelze proto hovořit o excesivním způsobu správního trestání. Jak soud již výše uvedl, správní orgány výši uložené sankce dostatečným způsobem odůvodnily, přičemž vzaly v potaz veškeré skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch. Je proto zřejmé, že v zákonem stanoveném rozmezí se správní orgán prvního stupně pohyboval a meze správního uvážení ohledně výše uložené pokuty nepřekročil, naopak uložil pokutu za nejprísněji trestaný přestupek dle zákona o hazardních hrách a jako takovou ji nelze považovat za zjevně nepřiměřenou (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2014, č. j. 6 As 148/2014-30).

53. Na závěrech o přiměřenosti pokuty nemohly nic změnit ani žalobkyní předložená daňová přiznání, ze kterých je navíc patrné, že žalobkyně v daňových přiznáních k dani příjmů právnických osob za roky 2020 až 2022 vykazovala roční úhrn čistého obrátu více než 2 miliony Kč. Uloženou pokutu není možno hodnotit jako zjevně nepřiměřenou i proto, neboť žalobkyně se svého protiprávního jednání dopustila opakovaně, na více nelegálních hracích zařízeních, přičemž nelze pominout ani ziskovost žalobkyniny protiprávní činnosti, ani tu skutečnost, že žalobkyně získala velmi zásadní výhodu oproti konkurenci, která provozovala herní zařízení s příslušným povolením a musela v souvislosti s provozováním těchto zařízení vydat značné finanční prostředky, které žalobkyně v podstatě ušetřila tím, že zařízení provozovala nelegálně. Jak soud již výše uvedl, jedná se o částky v řádech milionů. I z tohoto pohledu se uložena pokuta ve výši 380 000 Kč nemůže jevit nepřiměřenou.

54. Při posouzení, zda jsou splněny podmínky pro moderaci pokuty dle stavu v době rozhodování soudu, soud zohlednil i to, že celní úřady povolily žalobkyni posečkání zaplacení dlužné částky na 1 rok, i to, že odložily žalobkyninu daňovou exekuci. Navíc má žalobkyně možnost požádat o rozložení splátek, kdy je možné splátky rozložit až na dobu 6 let po měsíčních splátkách po 6 000 Kč, což nelze za nepřiměřený zásah do majetkové sféry žalobkyně vůbec považovat. S celním úřadem se soud ztotožňuje i v tom, že sankce za nelegální hazard nemůže být nepřiměřeně nízká, neboť musí odrážet ziskovost nelegálního hazardu, nevedla by k nápravě pachatele a naopak by mohla výrazně přispět k rozvoji černé ekonomiky.

55. Vzhledem k tomu, že soud ani po doplnění dokazování uloženou pokutu neshledal zjevně nepřiměřenou, dospěl k závěru, že podmínky pro moderaci sankce v daném případě splněny nebyly.

Závěr a náklady řízení

56. Soud z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji výrokem I. zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

57. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve výroku II v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. června 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu